AŠURA

DAN MUSAOVA IZBAVLJENJA I VID MU'MINSKE ZAHVALNOSTI I POKORNOSTI

Safet Suljić

Izražavamo najiskreniju zahvalu svakom onom ko na bilo koji način doprinese distribuciji ove knjige. Neka ga Allah Uzvišeni nagradi za njegov iskren trud.

U slučaju da imate bilo koju korekciju, komentar ili sugestiju u vezi ove publikacije, javite nam se na sljedeću adresu: info@et-taqwa.com

Izdavač:

ET-TAQWA WEB PUBLISHING

e-mail: info@et-taqwa.com
et-taqwa@hotmail.com

web page: www.et-taqwa.com

AŠURA

DAN MUSAOVA IZBAVLJENJA I VID MU'MINSKE ZAHVALNOSTI I POKORNOSTI

Safet Suljić

Napisao:	**Safet Suljić**
Recenzija:	___________
Redaktor:	**Safet Suljić**
Lektor:	___________
DTP:	**Ebu Talha**
Dizajn:	**Ebu Talha**
Izdavač:	**ET-TAQWA**

1435/2013

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

UVOD

Hvala i zahvala Uzvišenom Allahu, dželle še'nuhu, Koji sve u mjeri stvori i odredi, Koji mu'mine Pravim putem uputi, a kafirima bolnu kaznu priredi.

Neka su salavat i selam na Njegovog odabranog roba i Poslanika, Muhammeda Ibn Abdullaha, sallallahu alejhi ve sellem, na one koji su se prihvatili Njegove upute, koji se drže Sunneta i na sve sljedbenike do Sudnjega Dana.

Svemogući Allah je, iz neizmjerne milosti prema svojim robovima, puteve dobra učinio lahkim i za malo truda obećao im veliku nagradu, kako bi nadoknadili propušteno i kako bi grijehe zamijenili dobrim djelima.

U određenim danima se, za ista djela, dobija mnogo veća nagrada nego u drugim prilikama. Nazovimo to "Sezonom dobra". Jedna od njih je mjesec Muharrem u kome je Dan ašure, deseti muharrem, koji muslimani obilježavaju na različite načine, postom, što je, vidjet ćemo utemeljeno; dok je i mnogo onih koji su od novotara ili pak savremenih mušrika koji se pripisuju islamu i muslimanima, isto to čine na različite načine: šijskim samobičevanjem, što je nakaradno i spremanjem jela zvanog Ašura, o čemu ne nalazimo traga u životu prvih muslimana. Dan ašure ima svoj značaj, historijat i propise, on je jedno od znamenja dini-islama, a Allah, azze ve dželle, kaže: "Pa ko poštiva Allahove propise – to je znak čestita srca." (Prijevod značenja sura El-Hadždž, ajet broj 32).

VRJEDNOST ALLAHOVA MJESECA MUHARREMA

Vrijednost Allahovog mjeseca muharrema i dana Ašure uistinu je velika, međutim, i pored toga, ljudi su u pogledu ovog mjeseca i ovog dana podijeljeni u nekoliko skupina: oni koji, nažalost, o ovom mjesecu ne znaju skoro ništa; oni koji znaju o Allahovom mjesecu muharremu i danu Ašuri određene stvari koje su zasnovane na izmišljenim hadisima i običajima koji nemaju utemeljenja u vjeri; i oni koji znaju stvarnu vrijednost mjeseca muharrema i dana Ašure, ali zbog slabosti svoga vjerovanja – imana, to ništa ne mijenja u njihovom životu. Stoga ćemo u ovom tekstu pojasniti vrijednost ovog blagoslovljenog mjeseca i dana Ašure kroz prizmu vjerodostojnih argumenata, kako bi se u ljudima probudio osjećaj vrijednosti tog vremena i njegovog iskorištavanja na najbolji mogući validan način, i kako bi se ukazalo na izmišljene i slabe hadise koji govore o mjesecu muharremu i danu Ašure, te na određene novotarije i neosnovane postupke vezane za mjesec muharrem i dan Ašure.

Allahov sveti mjesec Muharrem je blagoslovljeni mjesec, to je prvi mjesec u hidžretskom kalendaru i jedan od četiri sveta mjeseca.

Uzvišeni Allah je kazao: "Broj mjeseci u Allaha je dvanaest, prema Allahovoj Knjizi, od dana kada je nebesa i Zemlju stvorio, a četiri su sveta, to je prava vjera. U njima sebi nepravdu ne činite (ne griješite)!" (Prijevod značenja sura Et-Tevbe, ajet broj 36.)

Jedan dio učenjaka tumačio je ovaj ajet riječima: "Allah je zabranio nasilje – grijehe, u svim mjesecima tokom godine, a nasilje i grijesi u svetim mjesecima strožije su zabranjeni i više kažnjivi, kao što su i grijesi na svetim mjestima strožije zabranjeni nego na drugim mjestima."

Kazao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "Dvanaest je mjeseci u godini, a četiri su sveta, tri dolaze jedan za drugim: zul-ka'de, zul-hidždže i muharrem, i redžeb koji pada između dva džumadeta i šabana.“ (Hadis bilježe imami Buharija i Muslim).

Najbolji post, nakon ramazanskog, je post u mjesecu muharremu.

Mnogi ljudi ne znaju da je post u mjesecu muharremu na velikom stepenu pohvalnosti, čak da je Allahov Poslanik potvrdio da je post u muharremu najvredniji nakon ramazanskog posta. Kazao je Allahov Poslanik: "Najvredniji post, nakon ramazanskog, je post u Allahovom mjesecu muharremu, a najbolji namaz, nakon obaveznih, je noćni namaz." (Hadis bilježi imam Muslim).

Mjesec muharrem odlikuje se nad drugim mjesecima po danu Ašure, a to je deseti dan mjeseca muharrema.

Allahov Poslanik podsticao je sljedbenike svoga Ummeta da poste taj dan i onome ko ga isposti obećao oprost (malih) grijeha počinjenih u protekloj godini.

Prenosi se od Ibn Abbasa, radijjallahu anhuma, da je kazao: "Kada je Allahov Poslanik stigao u Medinu, zatekao je židove da poste dan Ašure, pa ih je upitao: 'Šta je to?' Kazali su: 'Ovo je veličanstven dan (u rivajetu:

dobri dan), u njemu je Uzvišeni Allah spasio Musaa i njegov narod (u rivajetu: Benu Israil) od faraona i njegova naroda (u rivajetu: od njihovog neprijatelja) pa ga je Musa, alejhis-selam, postio iz zahvale Allahu.' Kazao je Allahov Poslanik: 'Mi smo preči Musau od vas', pa ga je Allahov Poslanik postio i naredio da ga poste." (Hadis bilježe imami Buharija i Muslim) .

Upitan je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, o postu na dan Ašure, pa je kazao: "Post Ašure briše (male) grijehe iz protekle godine.“ (Hadis bilježi imam Muslim).

Ibnu Redžeb, rahmetullahi alejhi, u svom "Letaiful Me'arifu» bilježi od Osman El-Hindija da su prvi muslimani: "Veličali tri desetine: zadnjih deset dana ramazana, prvih deset dana mjeseca zul-hidždžeta i prvih deset dana muharrema.

Samim tim što se ovaj mjesec naziva "Allahov mjesec muharrem," upućuje na njegov značaj, zna li se da se samo uz najuzvišenija stvorenja dodaje atribut "Allahov", kao: "Bejtullah" – Allahova kuća, "nakatullah" – Allahova deva, "Halilullah" i sl.

Sa mjesecom muharremom nastupila je i 1435 godina po lunarnom kalendaru koja se kod muslimana računa od Hidžre, preseljenja posljednjeg Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, iz Mekke u Medinu.

Mnogobrojne pouke mogu se iz toga izvesti, a ovom prilikom spomenut ćemo samo neke od njih:

● Važnost vjere i sprovođenja u praksu njenih propisa, kao i slobodnog pozivanja drugih u jedinu ispravnu vjeru - islam. Kada vjera dođe u pitanje, onda se ostavljaju i žrtvuju ovosvjetska dobra da bi se sačuvalo i zaštitilo ono što je vrednije. Poslanikovi ashabi, radijallahu anhum, na čelu sa svojim imamom i vjerovjesnikom Muhammedom, sallallahu alejhi ve sellem, napuštaju svoje kuće, imanja i dućane, i ostavljaju ih iza sebe da bi mogli na drugom mjestu bez zapreka i zlostavljanja vjerovati i druge u vjeru pozivati. Ovim se praktično pokazuje i dokazuje kako se živi i radi za vjeru, i da se ništa od ovosvjetskih dobara i uživanja ne može sa njom porediti. S druge strane, njihovi neprijatelji mušrici, materijalisti, to su zloupotrijebili i objeručke prisvojili materijalna dobra muhadžira. S jedne strane krajnja vjernička principijelnost i dosljednost, a s druge, nevjernička krajnja drskost i niski interesi. Šta reći za mnoge koji danas žrtvuju svoju vjeru zarad mrvica ovog prolaznog svijeta u poređenju sa žrtvom i naporom i odricanjem koje su podnijeli prvi muslimani!?

● Nakon poteškoća dolazi izlaz, pomoć i olakšanje onima koji su ispravni i ustrajni. Zato se ne smije posustajati i gubiti nada, bez obzira na iskušenja i smutnje koje nije lahko niti jednostavno podnositi.

● Vrijednost prvih muslimana, muhadžira i ensarija, koji su svojim životima i imecima pomagali ovu vjeru i žrtvovali se na tom putu, neka ih Uzvišeni Allah nagradi najljepšom nagradom za cjelokupni islamski ummet onako kako samo On to zna i može.

● Blagodat izvorne očuvanosti vjere islama iako je od njene objave prošlo 1430 godina punih iskušenja i izazova. To mi ne bismo bili u stanju da nije Allahove milosti, obećanja i dobrote prema ovom odabranom ummetu, sljedbenicima Ahmeda Muhammeda, pečata svih vjerovjesnika, posjednika mjesta hvale dostojnog na Sudnjem danu i izvora s kojeg ko god se napije nikada neće ožednjeti, neka je na njega Allahov mir i spas i neprekidni blagoslovi, salavatullahi ve selamuhu alejhi. Nije nam propisano, islamski ummete, da slavimo prolazak jedne i nastup nove hidžretske godine. Nisu u pravu oni koji kažu da drugi imaju svoju novu godinu koju slave i kojoj se vesele, pa i mi trebamo slaviti svoju. Mi smo ummet upute, a ne neznaboštva i zablude. Mi propise svoje vjere slijedimo, a ne izmišljamo. Tako nam nije propisano da slavimo svoju novu godinu, niti je to bila praksa Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovih ashaba.

U prolasku godina uzmimo pouku i preispitajmo se šta smo do sada uradili i zaradili.

DAN AŠURE

DEFINICIJA AŠURE

Imam El-Kurtubi, rahmetullahi alejhi, kaže: "Riječ 'ašura' je promijenjeni oblik arapske riječi 'aširetun' što znači "deseti", zbog veličanja i značaja ovog dana. (Pogledati Fethul-Bari: 4/254).

HISTORIJAT DANA AŠURE

Ašura je bila poznata i predislamskim Arapima koji su postili taj dan o čemu svjedoči predaja Aiše, radijjallahu anha. Moguće je da su Kurejšije post toga dana naslijedile od naroda koji su slijedili ranije poslanike, možda još od vremena Ibrahimovog šerijata.

Pouzdano se zna da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, postio ovaj dan u Mekki, prije nego je učinio hidžru u Medinu.

Prenosi se od Ibnu Abbasa da je Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zatekao medinske židove kako poste ovaj dan. Upitao ih je: "Šta je ovo?" Ovo je poseban dan, rekoše, u njemu je Allah spasio Benu Israil od njihovog neprijatelja te ga je Musa zbog toga postio. Reče im: "Ja sam preči Musau od vas!" Pa je postio taj dan i naredio je drugima da ga poste.“ (Hadis bilježi imam Buharu 1865).

Iz hadisa je jasno kako je Poslanik naredio da se posti ovaj dan kako bi se muslimani razlikovali od židova jer su oni taj dan praznikovali, a praznikom se ne posti.

ŠTA JE ČINIO POSLANIK, SALLALLAHU ALEJHI VE SELLEM, NA DAN AŠURE?

Poslanik bi ovaj dan proveo u ibadetu posta. Prenosi se od Aiše, radijjallahu anha, da je rekla: „Kurejšije su za vrijeme džahilijjeta postili Dan ašure, i Poslanik je taj dan postio. Nakon što je učinio hidžru u Medinu opet je postio taj dan i naredio je drugima da ga poste. Kada je propisan post ramazana, rekao je: "Ko hoće da ga posti neka to i dalje čini, a ko neće neka ga ostavi.“ (Hadis bilježi imam Muslim 112).

TRETMAN POSTA NA DAN AŠURE

S obzirom da je post mjeseca ramazana propisan druge godine po Hidžri, a da su muslimani postili Dan ašure prije toga u Mekki, sam hukm ovog posta moramo posmatrati kroz to vrijeme:

a) Prije nego je propisan ramazanski post

Ulema o ovom pitanju nije jednoglasna. Jedni smatraju da je tada post bio važib – stroga obaveza muslimana. Ovo je mišljenje Ebu Hanife, predaja od Šafije i predaja od Ahmeda.

Dokaz im je spomenuti hadis Aiše, radijallahu anha, u kojem stoji: " Ko hoće da ga posti neka to i dalje čini, a ko neće neka ga ostavi."

Drugi smatraju da je post tada bio mustehab – pohvalan. Ovo je poznatije Šafijino mišljenje, a dokaz mu je hadis koji prenosi Muavija, radijallahu anhu: "Ovo je Dan ašure, Allah vam nije strogo propisao njegov post, a ja ga

postim, pa ko hoće neka ga posti, a ko neće neka ga ne posti.“ (Hadis bilježi imam Buharija 2003).

b) Nakon što je propisan ramazanski post:

Imam Nevevi, rahmetullahi alejhi, prenosi idžma – jednoglasno mišljenje uleme kako je post ovoga dana sunnet, a ne vadžib. (Pogledati Šerhu Sahihi Muslim, 8/4).

DA LI POSTITI DAN PRIJE ILI POSLIJE AŠURE?

U vjerodostojnom hadisu navodi se da je Ibn Abbas, radijallahu anhuma, rekao: "Kada je Poslanik, sallallahu alejhu ve sellem, postio Ašuru i naredio ashabima da poste ovaj dan, oni su kazali: 'Allahov Poslaniče, to je dan kojem židovi i kršćani povećuju posebnu pažnju!' Na to je Vjerovjesnik, sallallahu alejhu ve sellem, odgovorio: 'Naredne godine, ako Allah da, postit ćemo i deveti dan muharrema (tj. dan prije Ašure).'"

Ibn Abbas kaže: "Poslanik, sallallahu alejhu ve sellem, nije dočekao narednu godinu." (Muslim)

Citirani hadis aludira na to da je pohvalno postiti dan prije Ašure i time bi se post muslimana razlikovao od posta ehlul-kitabija.

Prenosi se da je Ibn Abbas radijallahu anhuma, o postu Ašure rekao: "Postite i dan prije Ašure, razlikujte se od židova." (Hadis bilježe Abdurrezzak, 4/287, Tahavi, 2/78, sa vjerodostojnim lancem prenosilaca.)

Dakle, post dana prije Ašure je legitiman po vjerodostojnom predanju i konsenzusu islamskih učenjaka.

Što se tiče posta nakon Ašure (jedanaestog muharrema), u tom kontekstu navodi se hadis u kojem stoji da je Poslanik, sallallahu alejhu ve sellem, rekao: "Razlikujte se od židova, postite dan prije i dan poslije (Ašure)." (Hadis bilježe imami Ahmed, 1/241, Bejheki, 4/287, sa slabim lancem prenosilaca.)

Pored slabosti u lancu prenosilaca, u citiranom hadisu spominje se ono što nije navedeno u vjerodostojnom predanju u kojem se spominje samo post prije Ašure, ali ne i poslije.

Ašura se može postiti na jedan od četiri načina:

1. Postiti dan prije Ašure i Ašuru,
2. Postiti dan prije, te dan Ašure i dan poslije,
3. Postiti dan Ašure i dan poslije,
4. Postiti isključivo dan Ašure.

Prvi način je potvrđen vjerodostojnim hadisom, dok drugi način navodi se u slabom hadisu, osim ako se time želi prakticirati post tri dana u mjesecu, na koji je poticao Poslanik, sallallahu alejhu ve sellem, ili se želi postiti zbog toga što je post u muharremu posebno vrijedan, kako se navodi u autentičnim predanjima.

Imam Ahmed i drugi smatraju da je lijepo postiti sva tri dana ako čovjek nije siguran u početak lunarnog mjeseca, pa postoji mogućnost da dan Ašure bude prije ili kasnije. (Vidjeti: El-Mugni, 3/57, El-Medžmua, 6/407 i Mugnil-muhtadž, 1/446).

Trećem načinu treba pribjeći ako osoba nije postila dan prije Ašure, da bi se, ipak, razlikovala od židova.

Međutim, oko četvrtog načina postoji razilaženje među islamskim učenjacima, tj. da li je pohvalno postiti isključivo dan Ašure (bez posta devetog ili jedanaestog dana) ili je to, pak, pokuđeno.

Hanefijski pravnici i imam Ahmed smatraju pokuđenim post Ašure na ovakav način. (Vidjeti: Šerhu Fethil-kadir, 2/350).

Učenjaci hanbelijske pravne škole ne smatraju pokuđenim post Ašure zasebno. (Vidjeti: El-Insaf, 3/346).

Po mišljenju velikog broja učenjaka, a taj stav je preferirao i šejhul-islam Ibn Tejmijje, nije pokuđeno da se posti samo dan Ašure, bez da čovjek posti deveti ili jedanaesti dan muharrema.

Prvo mišljenje je utemeljeno na jačem dokazu, te je otuda preče i bolje postiti dan prije Ašure, a Allah najbolje zna.

Osobe koje ne budu u mogućnosti da poste taj dan, neće ga napaštati, pošto je to ibadet – nafila vremenski ograničena i prolazi mogućnost postizanja obećane nagrade sa njenim prolaskom.

Ako bi se desilo da dan Ašure bude u subotu, nema smetnje da čovjek posti samo subotu. Većina islamskih pravnika smatrala je pokuđenim samostalno post subotom u slučaju ako je to opća nafila, ali ako se radi o nafili sa povodom – kao što je dan Ašure, Arefata, tada su smatrali da pokuđenost prestaje.

U ČEMU JE MUDROST POSTA NA DAN AŠURE

Dan ašure je dan u kojem je Allah spasio Musa'a, alejhi selam, i njegov narod od zuluma faraona. Musa ga je, u znak zahvalnosti, postio.

Naš poslanik ga je postio i rekao: "Mi smo preči Musau od vas."

Ovim postom svjedočimo da je Allahova vjera jedna i da u islamu nema sebičnosti i njime se pokazuje kako je islam uputa cijelom čovječanstvu.

Prenosi Ebu Katade, radijallahu anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, rekao: "Post dana Ašure briše grijehe protekle godine." (Muslim, 1162.)

Onaj ko nije u stanju postiti, a Uzvišeni Allah zna njegov nijjet da bi postio da nije zapreke, posebno ako je prije toga postio ovaj dan, neka bude radostan zbog obećane nagrade od strane Sveznajućeg Gospodara koja mu, inšallah, neće biti umanjena.

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, rekao je u hadisu, koji od njega prenosi Ebu Berde, radijallahu anhu: "Ko se razboli ili bude na putu, upiše mu se sve ono što je radio dok je bio zdrav i kod svoje kuće." (Buhari, 2996.)

Uzvišeni Allah spasio je Musaa, alejhis-selam, i njegov narod od faraona i njegovih vojski na dan Ašure. Nakon što je Musa, alejhis-selam, pozvao faraona u obožavanje Jednog i Jedinog, Istinskog Boga, Uzvišenog Allaha, ovaj se uzoholio, odbio i rekao: "Ja sam vaš najuzvišeniji gospodar."

Zatim je Allah stavio Benu Israil na teške muke, pa je, Allahovom odredbom, Musa, alejhis-selam, zajedno sa svojim narodom napustio zemlju.

Kada je faraon osvanuo i vidio da su Benu Israil napustili njegovu zemlju, pobijesnio je i sakupio svoje vojske, izašavši tako iz prelijepih palata i riznica, iz prekrasnih bašti i izvora, želeći stići Musaa i njegov narod, kako bi ih do posljednjeg uništio i iskorijenio.

Kada su ih sustigli i dvije skupine vidjele jedna drugu, Musaovi drugovi povikaše: "Samo što nas nisu stigli!" To zato što je more bilo pred njima, a faraon sa svojim vojskama iza njih. Musa, alejhis-selam, pun vjerovanja i pouzdanja u Allaha, odgovorio im je: "Nikako! Zaista je uz mene moj Gospodar. On će me uputiti."

Tada mu je Uzvišeni Allah naredio da udari svojim štapom po moru koje se istog trena razdvojilo i jasno se naziralo dvanaest puteva, upravo toliko koliko je bilo skupina Benu Israila. Svaka strana od mora, kroz kojeg je bio prolaz za Benu Israil, bijaše kao veliko brdo. Tada je Uzvišeni Allah dao da zapuše vjetar koji je osušio morsko dno kojim je krenuo Musa i njegov narod, ne bojeći se da će ih faraon stići, niti strahujući da će se utopiti. Kada je Musa sa svojim narodom u potpunosti izašao, a faraon i njegove vojske u potpunosti ušli u načinjeni prolaz, Uzvišeni Allah naredio je moru da se sastavi, pa su im se tijela u vodi utopila, a duše u vatri počele pržiti.

Uzmimo pouku kako je Svemogući Allah pomogao vjernike koji su slijedili Njegovo zadovoljstvo i pomogli Njegovu vjeru.

Ta pobjeda nije bila zbog njihove brojnosti i snage, čak im nije ni na um padala.

Ali je Allah obećao, a Njegovo obećanje je istina: "Na Nama je da pomognemo vjernike." (Prijevod značenja Er-Rum, 48.)

Mnogobrojne pouke i poruke mogu se crpiti iz ovog velikog događaja, a mi ćemo spomenuti ukratko samo neke:

● Koliko je malih skupina pobijedilo velike, uz Allahovu pomoć.

● Neće izgubiti onaj koji se istinski pouzda i osloni na svog Gospodara, nakon što, u skladu sa svojim mogućnostima, poduzme određene uzroke.

● Uzvišeni Allah nikada neće napustiti vjernike.

● Allahovi ajeti ukazuju na Njegovu moć, mudrost i druga savršena svojstva.

● Vjernici iz događaja uzimaju pouku.

● Vjernici su jedna skupina bez obzira na udaljenost mjesta i vremena.

● Zahvalnost Uzvišenom iskazuje se ibadetom i pokornošću Njemu.

● Mi smo Musau i vjernicima koji su bili uz njega preči od drugih koji mu se pripisuju, a nisu na njegovoj stazi.

AŠURA IZMEĐU NEMARA I PRETJERIVANJA

Islam je vjera jasna, njegovi propisi su jasni i o njemu treba govoriti sa dokazom.

Dan ašure je dobrim dijelom zastupljen u muslimanskim masama, ali njegovo obilježavanje mora biti u skladu sa Kur'anom i Sunnetom.

Danas muslimani obilježavaju ovaj dan na sljedeći način:

Istog datuma, desetog muharrema, je u Iraku, na Kerbeli, ubijen Poslanikov unuk Husejn, radijjallahu anhu.

Šiti su, valjda prije svega da se i po tome razlikuju od sunnija, izabrali da se na taj dan sjećaju tog teškog događaja, potpuno zanemarujući Poslanikovu praksu, čineći po ulicama djela krvavog samobičevanja pa nas je tada stid što takva djela čine muslimani.

Postoje i muslimani koji se krajnje nemarno odnose prema ovom danu i ne znajući, ili tačnije rečeno, ne žele da znaju za njega.

Put muslimana mora biti put sredine. Zato on ne doživljava Dan ašure poput onih koji su u krajnjem gafletu, niti kao oni koji pretjeruju i u vjeru unose ono o čemu Allah nije nikakav dokaz objavio.

NEKOLIKO SLABIH I APOKRIFNIH HADISA O DANU AŠURE

„Ko bude koristio surmu (ar. el-ismid) na dan Ašure, nikada ga neće boljeti oči (upala očiju)".

„U mjesecu redžebu Nuh, alejhis-selam, ukrcao se na lađu, pa je naredio onima koji su bili sa njim da poste. Putovali su na lađi šest mjeseci i zadnji dan plovidbe i iskrcavanja na Džudijji bio je dan Ašure, pa ga je postio Nuh, alejhis-selam, oni koji su bili sa njim i životinje kao vid zahvalnosti Allahu. Razdvojilo se more pred Izraelćanima na dan Ašure. Allah je prihvatio pokajanje Adema, alejhis-selam, na dan Ašure. Na dan Ašure rodio se Ibrahim, alejhis-selam.“ (Apokrifnim ga je smatrao šejh Albani).

„Koji god rob bude plakao na dan pogibije Husejna, radijallahu anhu – na dan Ašure, on će na Sudnjem danu biti sa odabranim poslanicima (ulul-azm)".

„Ko obiđe bolesnika na dan Ašure, kao da je obišao sve bolesnike iz Ademovog, alejhis-selam, potomstva".

„Ko bude postio dan Ašure, dobit će nagradu šezdeset godina ibadeta".

„Ko bude postio na dan Ašure, dobit će nagradu deset hiljada šehida".

„Ko bude postio na dan Ašure, dobit će nagradu deset hiljada meleka".

Još nekoliko činjenica koje su također spomenute u apokrifnim hadisima:

-da je Allah stvorio Zemlju i nebesa na dan Ašure

-da je Allah stvorio pero na dan Ašure

-da se na taj dan zaustavila Nuhova lađa na Džudijji,

-da se na taj dan Jusuf, alejhis-selam, vratio ocu Jakubu, alejhis-selam

-da je Uzvišeni Allah stvorio Džibrila na dan Ašure

-da je Uzvišeni Allah stvorio Adem, alejhis-selam, na dan Ašure

-da je Uzvišeni Allah spasio iz vatre Ibrahima, alejhis-selam, na dan Ašure

-da je Uzvišeni Allah oprostio Davudu, alejhis-selam, na dan Ašure

-da se Poslanik, alejhis-selam, rodio na dan Ašure

-da se Uzvišeni Allah uzvisio iznad Arša na dan Ašure

-posebne nagrade za namaze koji se obave u jutarnjem periodu na dan Ašure (duha-namaz),

-oživljavanje noći Ašure posebnim ibadetima i posebnim vrstama namaza.

NOVOTARIJE NA DAN AŠURE

Jedna od najvećih novotarija prisutna u danu Ašure jeste okupljanje rafidija – šiija na Kerbeli, mjestu pogibije Husejna, radijallahu anhu, te njihovo izvođenje tradicionalnog rituala "matam".

Koliko je toga u tom danu što oni čine a što je u koliziji sa načelima vjere islama, samo Uzvišeni Allah zna!

Proklinjanje prvih generacija, naricanje, čupanje i cijepanje odjeće, unakažavanje ljudskoga tijela, samo su

neke stvari koje se tog dana čine na Kerbeli, a koje su vjerom strogo zabranjene.

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zabranio je da se njegov kabur posjećuje svake godine na isti dan i da se od toga načini praznik – svetkovanje, pa kako onda komentarisati postupak sljedbenika ove zabludjele sekte?!

Ili oni smatraju da taj hadis nije vjerodostojan, kao što su na taj način odbacili i mnoge druge vjerodostojne hadise zabilježene u zbirkama imama Buharije i Muslima, ili možda smatraju da je Husejn, radijallahu anhu, na većem stepenu od Poslanika, kao što smatraju da je hodočašće Kerbele vrednije od posjete Mekke?!

Ako bismo na sve to pridodali ideološku pozadinu ove novotarije, tek tada bismo shvatili o kakvoj i kolikoj novotariji se radi. Da nas Allah sačuva zablude nakon upute!

Pred nama je još jedna prilika da činjenjem ibadeta posta dobrim djelom pobrišemo loše. Oživimo u našim kućama jedno od znamenja ove Vjere čiste - Dan Ašure o čijoj vrijednosti Poslanik islama kaže: "Post na Dan ašure je oprost za male grijehe učinjene tokom godine, a post na Dan Arefata je oprost za male grijehe učinjene tokom dvije godine." (Pogledati Avnul-Ma'bud, 4/78-79).

Neka je svaka hvala Allahu, subhanehu ve te'ala, s čijom blagodati završavaju se sva dobra djela! Neka je salavat i selam na Njegovog roba i poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, na njegovu

porodicu, supruge, potomke, sve ashabe i sve koji ih slijede u dobru do Sudnjega dana. Molim Te, Uzvišeni Allahu, da ovaj trud učiniš iskrenim radi Tvoga Plemenitog lica i da njime okoristiš Svoje robove. Slavljen neka si Ti, Gospodaru moj, i hvaljen. Nema istinskog boga osim Tebe. Od Tebe oprosta tražim i Tebi se kajem.

Safet Suljić

03.01.1435-06.11.2013

SADRŽAJ

Islamski Da'wetski Web Portal
ET-TAQWA
www.et-taqwa.com